

वा० रा०

॥ ४६ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुत्रोहं च त्वां दिदृक्षन् स्थितः ॥ १३ ॥ न शोभनं कृतं इत्यत्र हेतुः पूजिता इति ॥ तपसैव ब्रह्मादयो देवास्तोषणीयाः ॥ न त्विन्द्रादिप्राणनोपेतयागेनेति भावः ॥ १४ ॥ यत्कृतं तत्कृतमेव ॥ अकर्तुं मशक्यत्वादतः परमाकुर्विति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ लक्षिण्यः सुलक्षणयुक्ताः ॥ रत्नभूता उत्तमवस्तुभूताः ॥ १७ ॥ ज्ञात्वा तेषां पाप

कामगंस्यंदनं दिव्यमंतरिक्षचरंध्रुवं ॥ मायांचतामसीनामयया संपद्यते तमः ॥ १० ॥ एतया किल संग्रामे मायया राक्षसेश्वर ॥ प्रयुक्तया गतिः शक्त्या न हि ज्ञातुं सुरासुरैः ॥ ११ ॥ अक्षया विषुधी वाणैश्चापंचापि सुदुर्जयं ॥ अस्त्रं च बलवद्राजं च्छत्रं विध्वंसनं रणे ॥ १२ ॥ एतान्सर्वान् वरान् लब्ध्वा पुत्रस्तेऽयं दशानन ॥ अद्य यज्ञसमाप्तौ च त्वां दिदृक्षन् स्थितो ह्यहं ॥ १३ ॥ ततो ब्रवीद्दशग्रीवो न शोभनमिदं कृतं ॥ पूजिताः शत्रवो यस्माद्वयैरिन्द्रपुरोगमाः ॥ १४ ॥ एहीदानीं कृतं यद्विदुः कृतं तन्न संशयः ॥ आगच्छ सौम्यगच्छामः स्वमेव भवनं प्रति ॥ १५ ॥ ततो गत्वा दशग्रीवः सपुत्रः सविभीषणः ॥ स्त्रियो वतारयामास सर्वास्ता वाष्पगद्गदाः ॥ १६ ॥ लक्षिण्यो रत्नभूताश्च देवदानव रक्षसाः ॥ तस्य तासु मतिं ज्ञात्वा धर्मात्मा वाक्यमब्रवीत् ॥ १७ ॥ ईदृशैस्त्वं समाचारैर्यशोर्थकुलनाशनैः ॥ धर्षणं प्राणिनां ज्ञात्वा स्वमतेन विचेष्टसे ॥ १८ ॥ ज्ञातींस्तान् धर्षयित्वेमास्त्वयानीता वरांगनाः ॥ त्वामतिक्रम्य मधुनाराजं कुंभीनसीहता ॥ १९ ॥ रावणस्त्वब्रवीद्वाक्यं नावगच्छामि किं त्विदं ॥ कोयं यस्तु त्वया ख्यातो मधुरित्येव नामतः ॥ २० ॥ विभीषणस्तु संक्रुद्धो भ्रातरं वाक्यमब्रवीत् ॥ श्रूयतामस्य पापस्य कर्मणः फलमागतं ॥ २१ ॥ मातामहस्य योस्माकं ज्येष्ठो भ्राता सुमालिनः ॥ माल्यवानिति विख्यातो वृद्धः प्राज्ञो निशाचरः ॥ २२ ॥ पिता ज्येष्ठो जनन्या नो ह्यस्माकं चार्यको भवत् ॥ तस्य कुंभीनसीनामदुहितुर्दुहिता भवत् ॥ २३ ॥

जनकत्वं ज्ञात्वापि स्वमतेन उल्लंघितधर्मन्यायमर्यादया स्वेच्छयेत्यर्थः ॥ १८ ॥ तान् ज्ञातीन् आनीतस्त्रीबंधून् ॥ १९ ॥ नावगच्छामि नेमं वृत्तांतं जानामि किं त्विदं कथं संपन्नं ॥ २० ॥ अस्य पापस्य कर्मणः परदारग्रहणरूपस्य फलं स्वीयस्वसुर्मध्वसुरेण बलाद्धरणरूपं ॥ २१ ॥ २२ ॥ आर्यको मातामहः ॥ २३ ॥

उ० कां०

॥ ४६ ॥